

Naši kraji in ljudje

Soyez salués, chevaliers de la liberté et de la fraternité!

Chers hotes, vous arrivez chez nous couronnés de gloire et à votre entrée aujourd'hui sur le sol slovène tous les coeurs vous crient: soyez les bienvenus. Partout, sur notre vaste Yougoslavie, que vous avez héroïquement aidé à créer, vous avez été accueillis sincèrement; sur le terrain de notre plus petite patrie slovène un accueil, plus chaleureux encore, vous attend, car vous foulez le sol où le glorieux Napoleon a créé la liberté et un avenir meilleur.

En vous saluant parmi nous, en vous accueillant à bras ouverts, comme des nôtres, nous nous inclinons également devant la Nation française et son effort impérissable pour les idéaux les plus radieux de l'humanité. Comme représentants de la chevaleresque Nation française qui a fait le plus pour nous libérer de la servitude soyez chaleureusement salués!

Slike s tekme koscev

Prva slika: na slavnostni tribuni: sredi pred novim praprom kumica gospa Puceljeva, soproga ministra za socialno politiko, poleg nje divizionar general Bogoljub Ilić, ban dr. Drago Marušič, župan ljubljanskega dr. Dinko Puc, tajnik narodne skupščine poslanec Milošević, komunist g. Pavlič in Anton Pucelj. Na desni je minister g. Ivan Pucelj. — Druga slika: Kosci-tekmovalci v sprevidu. — Tretja slika: Zmagovalec v tekmi koscev g. Kajtnar med košnja. (Opozorjamo na poročilo v ponedeljski številki »Jutra«.)

DAMSKÉ OBLEKE

boljše, svilene in lahke volnene od Din 180, iz umetne svile od 110 Din, športne rips obleke od 120 Din naprej, domače perline od 60 Din, športna krila od 45 Din, športne bluze od 60 Din, boljše poplin in krepdešin bluze od 110 Din naprej. Krasna izbira otroških oblek v ripsu in svilu za dečke in deklice nudi F. I. GORIČAR, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29. — Poseben oddelek za damsko konfekcijo. 7528

Odkritje spominske plošče Antonu Aškercu

Ljubljana, 13. junija.

O tej skromni, a prirčni spominski slavnosti, ki je v nedeljo združila čestilce Aškercove Muze pred preprosto kmečko hišo v Rimskih Toplicah, je obširno poročalo ponedeljsko »Jutro«. Ne bi bilo prav, če ostali del »Jutrovega« občinstva, ki ne dobi ponedeljske izdaje, ne bi ničesar izvedel o tej počastitvi velikega slovenskega pesnika in borca.

Ponovno je treba poudariti, da je akcija za Aškercovo spominsko ploščo na hiši, kjer je poznejši poet preživljal svoja otroška leta, sprožila in izvedlo agilno »Zgodovinsko društvo« v Mariboru. V tem okviru sta imela posebno skrb za izvedbo lunega načrta profesor Bač in ravnatelj »Študijske knjižnice« Janko Glaser. Zaradi težkih časov so prireditelji opustili vse, kar bi zahtevalo večjih denarnih žrtv: ob 20letnici smrti naj se s ploščo na hiši, ki je sedaj cerkvena last, izpravi narodna hvala. Ploščo ne posebej številni gostje iz Ljubljane, Maribora in Celja, da se poklonijo manom pokojnega pesnika v kraju, ki je tolikrat navdihnil njegovega duha. Dan je bil sončen in v čistem zraku je Aškercova pokrajina razkazala svojo lepoto. Poleg službenih zastopnikov je posebno poudarjen značaj te prireditve navzočnost članov in članic seminarja za slovensko književno zgodovino, ki so prispele v Aškercov domači kraj s svojim prispevom dr. Ivanom Prijateljem, urednikom »Aškercove« čitanki in avtorjem najboljših dosedanjih študij o Aškercem delu.

Skupina gostov je domoljubno posetila pesnikovega brata Miha Aškerc, ki kmetuje v Velikem Širju med Rimskimi Toplicami in Zidanim mostom. Njegova hiša leži v višini čez 500 m, v idilični pokrajini med polji, travniki in gozdovi, v pokojnem miru hribovskega sveta, nad katerim kraljuje ostri vrh Kozji. Miha Aškerc je v najboljših letih in ožji znanzi pokojnega pesnika zatrijeval, da po vnanosti, po odločnem enačju in značilnih gestah zelo spominja

na svojega že pokojnega starejšega brata. Miha sola sina v Celju; letos pojde v osmo gimnazijo. Tudi v nečaku je budna kri borca Antona Aškerc.

Sama slavnost pred hišo v Toplicah št. 6, dobre četrt ure od kopalških poslopj, je imela domačnostni značaj. Govor pesnika Janka Glasera je bil prava pesem pokrajini, ki je mlademu Aškercu dajala prve vtiske o svetu, o prirodi, o ljudeh. Glaserev, s toplo domačnostjo in z ljubeznijo do lepe slovenske zemlje ob Savinji prežeti govor je potrjeval stare Goethejeve besede, da mora v pesnikovo rojstni kraj, kdor hoče pesnika razumeti. Navzoče občinstvo je nazorno poslušalo ta slavo pesniku in kraju, iz katerega je izšel: nato je bila odgledana plošča iz domačega marmornja, vzidana v steno, z lesenim nadstavkom, ki ima letnico Aškercovega rojstva in smrti. Obžalovati je, da je bila za slavnost dobljena plošča iz domačega marmornja, z vidoma v steno, z lesenim nadstavkom, ki ima letnico Aškercovega rojstva in smrti. Obžalovati je, da je bila za slavnost dobljena plošča iz domačega marmornja, z vidoma v steno, z lesenim nadstavkom, ki ima letnico Aškercovega rojstva in smrti.

Po enourni slavnosti so se gostje razšli po Rimskih Toplicah. V gostilni »Pod linc« so imeli kratek sestanek zastopniki ljubljanskega in beograjskega geografskega društva, ki so se zbrali ob tej priliki v Rimskih Toplicah in razpravljali o pripravah za kongres jugoslovenskih zemljepiscev, ki bo letošnji jesen v Ljubljani. Tudi ta sestanek je bil nekako v skladu z Aškercem imenom, saj je bil Anton Aškerc eden naših najbolj navdušenih potovalcev: s svojo poezijo je razširil »geografski vidik« slovenskega pesništva v ves slovanski svet, na Grško in v Egipt.

Zletiti bi bilo, da tudi 25-letnica Aškercove smrti ne bi bila pozabljena!

150-letnica rojstva ljubljanskega škofa Wolfa

Ljubljana, 13. junija.

Anton Alojzij Wolf se je rodil 14. junija 1882 v Idriji, kjer je bil njegov oče Gašper rudniški uradnik. V duhovnika je bil posvečen v Ljubljani 15. decembra 1804. Duhovniško službo je nastopil v ljubljanski stolnici, odšel pa je že drugo leto za beneficijata v Idrijo, kjer je nato tudi nekaj časa kaplanoval. Kmalu pa je bil imenovan za škofovega kaplana in za kateheta rokodelskih in trgovskih vajencev v Ljubljani. Leta 1807. je napravil z odliko konkurzni izpit in že naslednje leto je bil imenovan za knožskofijskega kancelarja. Ljubljanski škof je bil takrat njegov sorojak Idričan Anton Kavčič. Leta 1814. je postal kapiteljski vikar, kmalu potem kanonik in vsi nadzornik ljubljanskih sol.

Leta 1816. je bil pozvan v Trst k takratnemu primorskemu deželnemu glavarstvu za prvega duhovnega svetnika in šolskega poročevalca.

27. februarja 1824 je zasedel ljubljansko stolico in jo vladal krepko in modro celih 34 let.

Ko so imeli avstrijski škofje svoja posvetovanja na Dunaju, so izvolili njega za tajnika.

Škof Wolf je ustanovil v Ljubljani Alojzijeve, v katerem se vzgojuje veliko število dijakov za duhovnike. Čudno pa je, da je dala Idrija precej duhovnikov, pa ni bil menda za časa svojih gimnazijskih študij v Ljubljani nobeden gojenec v Alojzijeve. Wolf je ljubil svoje rodno mesto in pomagal Idričanom, kjer je mogel. Mestni cerkvi je zapustil svoj najlepši ornat, hvala Idričani pa so mu vzdali v cerkev marmorno spominsko ploščo. — Umrli je 7. februarja 1859.

Na stroške škofa Wolfa je izšel veliki nemško-slovenski (1860, uredil M. Cigale, doma s Črnega vrha nad Idrijo) in slovensko-nemški slovar (1894-95, uredil prof. Maks Pleteršnik).

DANES PREMIERA!

Film vesele zabave, plesa, smeha, flirta in ljubezni

... IN TO JE GLAVNO!

Vso noč sama na plesu!

NORA GREGOR

Harry Liedtke, Robert Thoren, Jakob Tiedtke, Otto Wallburg, Ursula Grabley

Najnovejši Foxov zvočni tednik in izvrstna šolajgra kot dopolnilo!

Predstave ob 4., 1/8. in 1/10.

Elitni kino Matica

Telefon 2124

Državno strelsko tekmovanje v Ljubljani

Ljubljana, 13. junija.

Med pomembnejše javne prireditve v Ljubljani spada gotovo tudi državno strelsko tekmovanje, kajti strelski sport je važen činitelj v razvojni moči našega naroda. To je pravi ljudski sport in so strelske družine zelo važne pri ljudski vzgoji v pogledu ojačenja vida in živcev ter preudarnosti in odločnosti. Tudi pri nas bi morale biti po vseh krajih poleg sokolskih čet krepke strelske družine, ki bi si uredile lastna strelišča, če pa to ni mogoče, pa gojile vsaj malokalibersko streljanje.

V dnevi od 4. do 9. septembra bo v Ljubljani na vojaškem strelišču XXI. državno strelsko tekmovanje, katero priredi Strelski savez skupno z ljubljansko okrožno strelsko družino. V borbi za državno prvenstvo in za nagrado Nj. Vel. kralja bo sodelovala vsaka strelska družina po svojih najboljših strelcih. Program prireditve obsega 13 vrst tekmovanj, in sicer: za vojaško puško kal. 7 ali 7,9 mm tarče »Spominska«, »Zmagovalna«, »Narodna«, »Beogradska«, »Primorska«, »Cetinjska«, za precizno puško kal. 7 ali 7,9 mm tarča »Zagreba«, za precizno puško kal. 22 (5,6 mm) tarča: »Novi Sad«, za puško kal. 22 (5,6 mm) tarče: »Ljubljana« in »Omladinca«, za precizne pištole tarče »Avala«, za navaden in vojaški samokres tarče »Maribor« in »Sarajevo«. — Posebna tarča je določena za dame, in sicer malokalibrska na 50 metrov in tudi tarča za mladino do 16. leta starosti.

Razpisanih je 235 nagrad v častnih darilih v skupni vrednosti 75.000 Din in 50 nagrad v skupnem znesku 25.000 Din. — Med častnimi nagradami so na prvih mestih darila Nj. Vel. kraljice, Nj. Vis. prestolonaslednika, ministra za vojsko in mornarico, ministra za fizično vzgojo, Jugoslovenskega Sokolskega saveza itd. Že do sedaj je prijavljenih okrog 350 tekmovalcev, pričakuje pa se, da bo število tekmovalcev presegalo več kot 500 in je ravno iz dravske banovine pričakovati rekordne udeležbe. Zagotovljen je znižana vožnja po železnici, manj premožnejšim članom pa je preskrbljeno brezplačno prenočišče ter hrana po znižani ceni.

S tekmovanjem bo združena lepa srečnost ljubljanske okrožne strelske družine, namreč razvije njenega prapora, ki ga z veliko vno izdelujejo njene članice. Letošnje državno strelsko tekmovanje bo brez dvoma največja povojna strelska prireditve v naši državi. Slovenska javnost se bo gotovo zavedala pomena te prireditve, na kateri naj bi bil zastopan vsak kraj naše banovine. Dolžnost narodnih delavcev je, da že sedaj v svojem okolišju pospešujejo vžbanje strelcev, kjer pa še ni strelskih družin, naj se te takoj ustanove, da bodo tudi ti kraji zastopani pri velikem strelskem tekmovanju. Pokazimo bratom, ki nas bodo povodom tekmovanja množično posetili, da ne zaostajamo za njimi, pripravimo pa jim bratski sprejem.

Grenčica Hunyadi Janos je najzanesljivejši in najdelnejši odvajalni sredstvo.

Doktor M. Ilić-Rakovački

začne s 1. julijem z zdravljenjem tuberkuloze (pljuč, žleze, kosti, kože in dr.) z vbrizgavanjem

seruma proti tuberkulozi

ki se uporablja tudi za zaščito pri zdravih, a tudi ko se nadaljuje zdravljenje, s KOMBINIRANIM ZRACENJEM z aparaturto dr. F. Zeilleisa.

BEOGRAD, Rimska ulica št. 3 (Bajlonov pijac, od tramvajske postaje br. 2).

Napad na udeležence sokolske prireditve

Stari trg, 13. junija.

Sokoli Loške doline so večeraj priredili v Starem trgu svoj letni javni nastop, ki je najboljši uspel in so se prireditve udeležili tudi v lepem številu sokolski bratje iz Prezida v savski banovini. Vsa prireditev je najlepše manifestirala jugoslovensko ljubezen in niče ni mislil, da bo pozneje prišlo do incidenta, ki je plod hujskanja in mržnje nekdanjih sebičnih in oblastilnih strankarjev.

Ko so se udeleženci iz Prezida okrog 23. vračali proti domu, so bili v bližini hotela g. Keržiča zavratno napadeni ter se je na nje tudi streljalo iz revolverjev in karabink, vmes pa je na debelo padalo kamenje. V prvi življenjski nevarnosti je bil podstarosta Klepac. Napad je bil izvršen v

temni noči in sta bila aretirana samo dva napadaleca. Eden od njih je, kakor se je izkazalo, poprej iskal municijo za karabinko. Iz tega se da pač z gotovostjo sklepati, da je bil napad pripravljen in organiziran. Domačinom je dobro znano, kje je vir te zločinske mržnje, in so vsi prepričani, da bo oblast preprečila vse, kar se v njej pripravlja in naklepa.

Pri ljudeh z nerednim delovanjem srca povzroči kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice, če ga popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno mlo iztrebljenje črevesja. Zdravniki za srčne bolezni so prišli do rezultata, da učinkuje »Franz Josefova« voda tudi pri težkih oblikah srčne hibe sigurno in brez nepravilke. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

KULTURNI PREGLED

„Prodana nevesta“ na prostem

V soboto in nedeljo popoldne smo videli »Prodano nevesto« v jako pripravi gozdnih globeli poleg tivolskega gradu. Prostor je bil krog in krog ograjen delno s plaitami, delno pa zastražen z vojaštvom. Ob straneh so bila stojšča, na eni strani v ospredju orkester, na nasprotni naravno vzvišeni sedeži; polovico planote je zavzemal igralni prostor, drugo polovico stoli. Ti so se v rahlem pesku zadaj pogrezali in ker so bili postavljeni v isti višini kot igralni prostor, so vse vrste razven prvih dveh, treh le slabo videli. Ljudje so zato stajali s sedežev in tako še bolj zastirali pogled. V bodoče bo treba prostor za stole trdo nasuti in proti ozadju čim dalje bolj dvigniti, ali pa zgraditi primitivne lesene klopi. Ospredje je predstavljalo del sodobne, modernizirane češke vasi z mlajši, s kmečko hišico na desni, z znamenjem, gostilno z mizami in stoli pred njo na levi, s pregrado, marionetnim tatrčkom, daleč v ozadju pa so se videle prodajne stojnice, hiše itd. Senzacija je bila, da nekoliko skopa, zelo posrečena in naravno postavljena. Prostor je bil tudi akustično srečno odbran. Petje se je čulo prav razločno, tudi deloma pomnoženi orkester je z lahko sodeloval s pevi, kaipada, dirigent je moral predpisano dinamiko prekoračiti za nekoliko nians, sicer bi se vsaj pianissimi porazgubili. Ta pripriloditev prostorov pa je bila seveda modra.

»Prodano nevesto« so odigrali v eni sami poletji, kar je bilo edino primerno. Zaradi tega sta morala dirigent in režiser zlititi vsa tri dejanja v en sam akt, nekatere finalne takte izpustiti ter tako povezati vse v celoto, ki se je glasbeno in igralski razpletala popolnoma naravno in gladko. »Prodano nevesta« je v tej obliki vplivala še močnejše in celotnejše. Videli sem jo na prostem pred leti menda v Osljeku. Zdi se mi, da je bila tam porazdeljena s pavzami v akte in da je zato tako močno in enotno učinkovala, kot sedaj. Zamisel g. Šesta in g. Neffata je bila odlična. Ker bo treba tudi pri nas v Ljubljani misliti na redno odprto poletno gledališče, bi se mogel ta srečno izbrani prostor polagoma adaptirati zanj. Del pa, ki bi se mogla tako srečno odigrati časovno v eni sami poletji, brez spremembe scenerije, je seveda zelo malo. Iznajdljivi režiser pa bi vendarle našel marsikaj, kar bi mogel razmeram prilagoditi. Gosp. Šest je »Prodano nevesto« zagrabil širokotežno. Ako ima opera svoj glasbeni uvod v obliki uverture, pa ji je dal tudi g. Šest ob istem času svoj igralski uvod. Vzporedno z glasbeno predigro se začne pred nami dejanje. Natakarije pripravljajo mize in stole, ljudstvo prihaja. In ljudstvo je zelo pestro. Mlado, staro, otroci, vojaški, policajski, invalidi, prodajalci, med igro celo kolešariji prihajajo in odhajajo. Kecal (g. Križaj) se pripelje v zapravljivačku z bistrim konjičem. Prispeja Janko in Marinka, druge osebe igre in takoj po uverturi vnaše zbor. In sedaj teče vse dejanje tako živo in mnogokrat tako originalno zamišljeno, da se je nudil izredno velik užitek. Ako bi ne bilo spontanega poskusa po leno podanih ariah, duetih, sektestih itd., bi človek mislil, da je sam sredi tega dejanja kot član vesele igralske družbe.

Višek imenitno podane kreacije Kecal je podal gosp. Križaj, kateremu bi za njegovo

umetnino bili še bolj hvaležni, ako bi jo pel v slovenskem jeziku, kajti vse bi bilo še enotnejše. Vem, da partijo zna, saj je pel izjemoma duet o bogati mladenki z Jankom v slovenskem jeziku. Menda ne more nihče Kecal tako zabavno, a tudi pevski tako odlično podati kot gosp. Križaj. Imel je seveda ogromen uspeh. V soboto je pela Marinka ga, Ribičeva, v nedeljo gđ. Majdičeva. Obema se je uloga lepo prilagajala in ni mogoče dati prednosti tej pred ono. Isto velja za g. Banovca, odnosno g. Gostiča, ki sta oba Janka izrpal v vseh ozihi do dna. Nad vse imeniten je g. Kovač kot Vašek. Spleza celo na drevo. Ne bomo ga izlaska pozabili. Kmečka para: ga. Španova, ga. Kogojeva, g.

Pogled preko gledalcev na sceno. Zgoraj so igralci zadaj za sceno med odmorom, kjer ni bilo nič manj življenja kakor spredaj.

Pogled preko gledalcev na sceno. Zgoraj so igralci zadaj za sceno med odmorom, kjer ni bilo nič manj življenja kakor spredaj.

ivne lesene klopi. Ospredje je predstavljalo del sodobne, modernizirane češke vasi z mlajši, s kmečko hišico na desni, z znamenjem, gostilno z mizami in stoli pred njo na levi, s pregrado, marionetnim tatrčkom, daleč v ozadju pa so se videle prodajne stojnice, hiše itd. Senzacija je bila, da nekoliko skopa, zelo posrečena in naravno postavljena. Prostor je bil tudi akustično srečno odbran. Petje se je čulo prav razločno, tudi deloma pomnoženi orkester je z lahko sodeloval s pevi, kaipada, dirigent je moral predpisano dinamiko prekoračiti za nekoliko nians, sicer bi se vsaj pianissimi porazgubili. Ta pripriloditev prostorov pa je bila seveda modra.

»Prodano nevesto« so odigrali v eni sami poletji, kar je bilo edino primerno. Zaradi tega sta morala dirigent in režiser zlititi vsa tri dejanja v en sam akt, nekatere finalne takte izpustiti ter tako povezati vse v celoto, ki se je glasbeno in igralski razpletala popolnoma naravno in gladko. »Prodano nevesta« je v tej obliki vplivala še močnejše in celotnejše. Videli sem jo na prostem pred leti menda v Osljeku. Zdi se mi, da je bila tam porazdeljena s pavzami v akte in da je zato tako močno in enotno učinkovala, kot sedaj. Zamisel g. Šesta in g. Neffata je bila odlična. Ker bo treba tudi pri nas v Ljubljani misliti na redno odprto poletno gledališče, bi se mogel ta srečno izbrani prostor polagoma adaptirati zanj. Del pa, ki bi se mogla tako srečno odigrati časovno v eni sami poletji, brez spremembe scenerije, je seveda zelo malo. Iznajdljivi režiser pa bi vendarle našel marsikaj, kar bi mogel razmeram prilagoditi. Gosp. Šest je »Prodano nevesto« zagrabil širokotežno. Ako ima opera svoj glasbeni uvod v obliki uverture, pa ji je dal tudi g. Šest ob istem času svoj igralski uvod. Vzporedno z glasbeno predigro se začne pred nami dejanje. Natakarije pripravljajo mize in stole, ljudstvo prihaja. In ljudstvo je zelo pestro. Mlado, staro, otroci, vojaški, policajski, invalidi, prodajalci, med igro celo kolešariji prihajajo in odhajajo. Kecal (g. Križaj) se pripelje v zapravljivačku z bistrim konjičem. Prispeja Janko in Marinka, druge osebe igre in takoj po uverturi vnaše zbor. In sedaj teče vse dejanje tako živo in mnogokrat tako originalno zamišljeno, da se je nudil izredno velik užitek. Ako bi ne bilo spontanega poskusa po leno podanih ariah, duetih, sektestih itd., bi človek mislil, da je sam sredi tega dejanja kot član vesele igralske družbe.

Višek imenitno podane kreacije Kecal je podal gosp. Križaj, kateremu bi za njegovo

Janko in g. Magolič priprosta in nežna, kot se spodobi, sta bila zelo simpatična; komedijant g. Simontič klasičen tip najsvobodnejše umetnosti, Esmeralda g. Grlovičeva živa in pevski respektabel. Cirkus se je pripeljal s komedijantskim vozom in parom konj, pred njim pa jo je primahal spreved, ki je moral res staro in mlado dvigniti na noge. In probna produkcija! Nove, originalne misli g. Šesta, ki so povzročale smeh in aplavz za aplavzom. Sodeloval je celo šapinovski žongler po poklicu, ki so ga menda sneli na sejmšču.

Skratka: »Prodano nevesta« na prostem je nudila vpravi edinstven užitek. Publike se je kar trlo. Vsi si želimo skorajšnje ponovitve imenitno uspešnih predstav. —č.

IV. simfonični koncert, ki ga je priredilo Narodno gledališče, je bil pomemben tudi zaradi tega, ker so se na njem izvajale izključno skladbe slovenskih kompozitov. Vse spored je dirigiral prof. L. M. Škerjanc na pamet, kar je tokrat posebnega priznanja vredno: za pripravo je imel zelo malo časa, pa tudi malo skupnih skušenj. Izvajanje vseh skladb je bilo na absolutni umetniški višini in se je Škerjanc - dirigent postavil to pot tako kot še nikdar poprej. Slišali smo večnoma znane skladbe: Škerjancovo uverturo in simfonijo v enem stavku, tri stavke iz moje suite, štiri Adamčeve stavke, Lajovčev »Begunko pri zibelki« in dva Pavličeva samospesa v odlični Škerjancovi instrumentaciji. Bravničarjevo uverturo »Slavicus hymnus« in tri preproste stavke iz srčkane Santlove male suite. Vse točke sporeda pa je sprejela sicer maloštevilna publika kar najbolj prisrčno. Vse tri samospese je podala ga. Pavla Lovševa tako dovršeno, da ploskanje po njenih točkah kar ni hotelo pomehiti. Kot nove pridobitve naše produktivnosti pozdravljamo dvesto instrumentirano »Begunko pri zibelki« in »Uspavanko I.«. Po nedavnih festivalskih prireditvah je IV. simfonični koncert zopet nov dokaz višine naše produktivne in reproduktivne glasbene umetnosti. Operni orkester je bil pomnožen s čalni »Orkestralnega društva Glasbene Matice«. Dirigentu in orkestru polno priznanje! Slavko Ostere.

Mladi slovenski skladatelji v praškem radiu. V torek, dne 14. t. m. ob 21. se bo predala iz praškega radia suita za orkester, ki jo je pisal mladi slovenski skladatelj Marjan Kozina, absolutno mojstrske šole Josefa Suka in učenec znamenitega ruskega dirigenta Marka.

Iz življenja in sveta

Vodilna angleška državnik v Parizu

Angleški premier Mac Donald (levo) in zunanji minister John Simon (desno), ki sta se v soboto pripeljala v Pariz in sta se dogovarjala s Herriotom in drugimi člani vlade o smernicah politike na lozanski konferenci

Preprečena slepota

Na dunajskih klinikah preizkušujejo različne metode, ki sicer ne (bodo) odpravili slepote, pač pa rešiti vid onim, ki so na tem, da ga izgubijo. To velja za bolezen, ki so jo doslej smatrali za malone neozdravljivo: za pešanje očesnih živcev.

Vzrok te bolezni ležijo običajno daleč v človekovi mladosti in na njene neposredne znake skoraj nihče ne pazi. Po mnogih letih pa prične vid hipoma pešati in to od dne do dne bolj. Pacient vidi vse zabrisano in ne more čitati niti z najmočnejšimi lečami, v kratkem času nastopi popolna slepota. Očesni živci nosilec svetlobnega vtisa iz očesa v možgane, je okrnjen in začel usihati. Zdravniki pomoči so postavljene tem očje meje, ker očesni živci ni živci kakor drugi, ki si po neki bolezni lahko opomorejo, temveč je del možganov samih in mu kot takšnemu neostaja zmoglost, da bi znova rasel. Kakor pri možganih, se tu ne da več nadomestiti, kar se je izgubilo in to zaradi tega, ker se celice v njem ne delijo, da bi moge nadomestiti

zastalo rast. Zdravniška veda more samo zadrževati razvoj bolezni. A le v redkih, zelo redkih primerih doseže ta malenkosten uspeh.

Sedaj pa je očesni zdravnik in primarij dr. Jožef Hamburg sporočil svetu svojo novo metodo. Dr. Hamburg je našel, da tičijo zadnji vzroki za pešanje očesnega živca v strupenih snoveh, ki ovirajo dihanje stanic in živcev tako rekoč zadušijo. Zdravljenje mora biti torej usmerjeno v to, da nadomesti pomanjkanje kisika v živcu, sredstvo, ki pospešuje to oksidacijo, pa je v hormonu ščitne žleze, ki učinkuje, kakor znano, v vsem telesu kakor gorivo ali kovaški meh, drugi pa v neki manganovi soli, ki jo je že prej z drugimi težkimi kovinskimi solmi kot pospeševalno izmenjavno snov uvedel v zdravniško prakso prof. Walbum. S temi sredstvi pa je tudi dr. Hamburg začel zavirati pešanje očesnega živca in uspehi so bili tako povoljni, da so sklenili uvesti ta način zdravljenja na vseh dunajskih klinikah.

Ali se bo vrnil v Pariz?

François Poncet,

sedanjí francoski poslanik v Berlinu, o katerem gre glas, da bo pozvan za naslednika Philippea Berthelota v francosko zunanje ministrstvo

Preiskava proti Gorgulovu zaključena

Preiskovalni sodnik, ki mu je bila poverjena preiskava proti morilcu državnega predsednika Doumerja, je zaključil svoje delo in je dal svoje zapisnike na razpolago porotnemu sodišču, pred katerim se bo moral atentator pojaviti že v začetku julija.

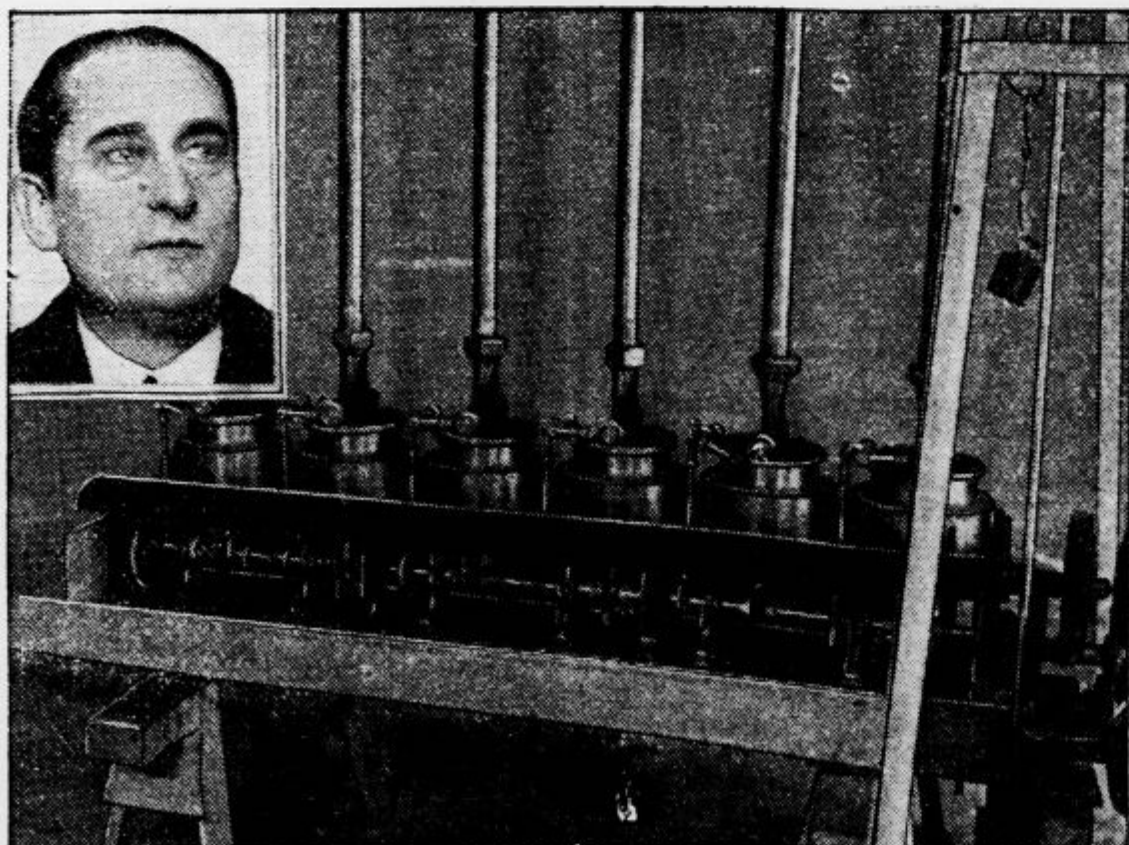
Iz obilice gradiva, ki ga je zbral sodišče, izhaja, da je morilec res Gorgulov, ne pa kakšna druga oseba. Gorgulov je doktor medicine in duševno zdrav ter odgovoren za svoj čin. Motiv njegovega umora je bil političen. Gorgulov, ki je pripadal skrajni desnici ruskih emigrantov, je bil glavni ruskih fašistov, stranke, ki sicer ni bila številna, pa je le obstajala. Da bi bil Gorgulov član kakšne komunistične organizacije, ni dokazano.

Obtožnica očita Gorgulovu, da je izvršil premišljen umor, ki se po francoskih zakonih kaznuje s smrtjo. Le v izrednih primerih se smrtna kazen lahko spremeni v doživetno deportacijo, kar pa se pri Gorgulovu ne bo zgodilo. Morilec državnega predsednika bo nedvomno obsojen na smrt in takoj nato giljotiniran.

Röntgenov muzej

18. junija bodo otvorili v Lennepu prvi Röntgenov muzej. Lennep je namreč rojstni kraj genialnega izumitelja in fizika Röntgena, ki si je pridobil toliko zaslug za trpeče človeštvo. Muzej ima prostore v stari patricijski hiši ter vsebuje poleg Röntgenove sobe tudi čitalnico in knjižnico za Röntgenologe. V posebnih dvoranah se vidi Röntgenov aparat in njegova korist za medicino, biologijo in druge panoge. Muzej oskrbujejo poreska Röntgenova društva.

Voda kot pogonsko sredstvo

Konstruktor Canegham (levi kot zgoraj) je izumil hidrogenator, ki obratuje s čisto majhnimi količinami vode. Izumitelj pripisuje svoj iznajdbi velik pomen, strokovnjaki v teh vprašanjih pa so zaenkrat še skeptični

Deset let trajajoča šahovska partija

Pravkar se je zaključila šahovska igra, ki se pač sme imenovati rekordno v pogledu časa. Trajala je namreč celih deset let. Vsega skupaj sta napravila nasprotnika štirideset potez. Igrala sta pa dva člana šahovskega kluba v angleškem mestu Linthwaite, z imenom Kaye in Garside. Oba sta strastna šahista. Mogoče bi bila ojujna partija trajala celo večnost ali pa ne bi bila nikoli končana, da se ni Kaye izselil iz Anglije v Avstralijo. Zato je po nekaj letih pismeno. Prvo potezo »svez morje« sta napravila v novembru 1921. Poslednja naprava vsako leto povprečno štiri poteze. O božičnih praznikih lanskega leta je sporočil Garside nasprotniku svojo zadnjo potezo, s katero ga je bil matiral. Kaye je sedaj odgovoril, da priznava poraz, in s tem je igra zaključena.

Olimpijski znak na pokri-valu

V Ameriki je olimpijada tako aktualna, da se skušajo vsi okoristiti z njo. Olimpijske znake je prevzela celo moda, ki jih uporablja kot okrasje na ženskih klobukih

Gledališke zvezdnice kot prodajalke

Iz Pariza poročajo zanimivo novost. Trgovci, ki imajo svoje prodajalne v pariški openi četrti, so angažirali najsvetlejšo umetnico za prodajanje svojih proizvodov v Avenue de l'Opera. Tako n. pr. so prodajale za prodajalnimi mizami slovitja Mistinguette, Cecile Sorel, Rahela Meller in druge, ki so ponujale kupcem porcelanske izdelke, gramofone, izdelke usnarske obrti in perilo. Poročajo, da je obrodila ta akcija zelo dobre sadove. Kupec je bil v dneh, ko so prodajale odlične umetnice, toliko, da so mogli niti vsem postreči. Promet z vozovi je bil v glavni ulici prodaje tako velik, da je večkrat nastal zastoj. Krize ta prodaja sicer ni odpravila, pokazala pa je vendarle pot, ki vodi vsaj do nekega zadovoljivega uspeha.

Fašizem po Mussoliniju

Italijanski listi objavljajo obrazložitev pojma »fašizem« kakor ga je razčlenil Mussolini za italijanski konverzacijski leksikon, ki je pravkar prišel do tiske. Mussolini pravi, da je »fašizem« nasprotje materialističnemu pozitivizmu v 19. stoletju. To gibanje nasprotuje vsem pasivnim in negativnim dogmam, ki iščejo središče življenja izven človeka, ki si s svojo pravo voljo ne more in ne mora ustvariti svojega lastnega sveta. Mussolinijeva želja je, zbuditi v vsakem posamezniku voljo do države, in sicer voljo za višji razvoj države kakor je bil doslej v navadi. Volja vsakega posameznika pa mora biti disciplinirana in prežeta z idejami, skratka volja za državo ne sme biti zgolj zunanja, oblikovna, ampak notranja, vsebinska.

Amerika za reformo koledarja

Mednarodna liga za »Fixed Calendar« (Regent Street, London) ugotavlja v pravkar izdanem poročilu, da so se ameriške Zedinjene države izrekle za koledarsko reformo. Poslale so Društvu narodov v Ženevi vlogo, v kateri razlagajo svoje gospodarske stališče v tej zadevi. Amerika popolnoma soglašala s predlogom, naj se uvedejo za največje praznike in letu enotni in stalni dnevi, zadnja beseda pa imajo v tem pogledu verski činitelji, ki bodo stvar preločili kakor se bo izjavila večina interesentov.

Brezposelni izpirajo zlato

V Ameriki so začeli, da bi omilili bedo brezposelnih, ob reki Colorado poučevati brezposelne moške in ženske v izpiranju zlata. Okolu 1500 ljudi se je lotilo tega dela z najlepšimi upi, da jih nekega dne najde sreča in se bodo vrnili domov s polnimi žepi denarja. Zaenkrat pa zaslužijo z izpiranjem zlata komaj 1 dolar dnevno

Sam se je razkrinkal

Zvezda poljskega izdelovalca zlata, inž. Dunikowskega, je zdaj menda dokončno zatonila.

Dunikowski je pred letom dni s trditvijo, da zna pridobivati zlato, našel na Rivieru polno bogatih lahkovernežev, finančnikov, industrijcev, aristokratov, celo kneza iz Monaka, ki so mu za njegove »eksperimente« zaupali milijone in milijone frankov, dčler ga francoske oblasti niso spravile končno pod ključ. Se ko je bil v ječi, so ga obiskovali njegovi podporniki, da ne bi izdal svoje »skrivnosti« in so mu skušali priboriti prostost z zakulisnimi machinacijami — a Dunikowski tega sam ni hotel, ker je vedel, da bi moral čez čas itak spet v ječo.

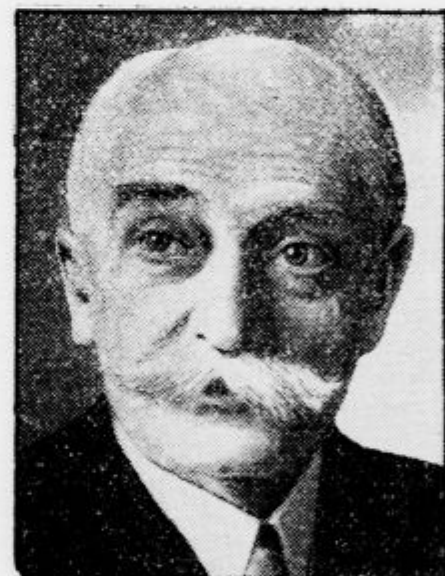
Za sodišče je njegov primer tem težji, ker je mož znanstveno izolan kemik in ni trdil direktno, da spreminja manjvredne kovine v zlato, temveč da pridobiva zlato iz rud neprimerno več zlata nego dosežejo drugi z običajnimi procedurami. Sodišče mu je nato enostavno dalo priliko, da dokaže svojo trditve s poskušnjo pred strokovnjaki. Dalgo časa se je branil, češ, da leži aparat, nekakšen radijski žarilnik, s katerim bi mu bilo mogoče to dokazati, v — zastavljalnici v Nici. Nato so mu s pariške univerze preskrbeli takšen žarilnik. Po mnogotedenskih pripravah je prišel dan odločilnega eksperimenta in uspeh tega eksperimenta je bil porazen. Množina zlata, ki ga je pridobil iz rude, ni bila po mnenju strokovnjakov prav nič večja nego v vsakem zadevnem obratu. Seveda se je Dunikowski izgovarjal, da je bila aparatura

nezadostna in da sploh ne namerava svoje skrivnosti razkazovati pred izvedenci, ki mu gledajo na prste. Nekaj je govoril tudi o tem, da so garancije za to, da ostane njegov izum res njegov, premajhne.

Sodišče je šlo še dalje. Na državne stroške so spravili iz zastavljalnice v Nici Dunikowskega aparaturu v Pariz, da pokaže na njej, kaj ve in zna. Sedaj je rabil — tri mesece, da je to aparaturo zmontiral, čeprav je »delal« vsak dan na njej. Po treh mesecih pa, ko je končno prišel dan, da pokaže svojo spretnost in ko so mu nalašč za eksperiment napeljali v laboratorij tok z napetostjo 2500 voltov, je kar nenadoma spet izjavil, da ne bo izvršil eksperimenta, ker nima jamstva, da ne bo njegova skrivnost izdana. Ta izgovor je na moč neumen, pa ne neumejši od drugega, da so mu v noči pred poskusom — na sodišču! — ukradli polovico radioaktivne substance. Te substance uranove rude si je izgovoril 2 kg. Treba je pomisliti, da pridobivajo iz cele tone uranove rude po več tednih dela komaj 2 miligramna radija, množina, ki jo vsebuje 2 kg rude, je torej še manj nego mikroskopsko majhna — in vendar je hotel Dunikowski s tem delati takšne čudeže!

Sedaj, ko je jasno, da gre za navadnega pustolovca, ki hoče svoje goljufije zakrskati z zelo nespretnimi izgovori, bo imel priliko, da se zopet izgovarja šele na razpravi. Ta se bo vršila menda v jeseni. Zanimivo je, da bo imela stvar tudi nekaj političnega ozadja. Oškodovance bo zastopal namreč pariški poslanec Marcel Héraud, Dunikowskega pa znani odvetnik, poslanec in glavni urednik levičarskega lista »Oeuvre« Henri Torrès.

Visoka leta utemeljitelja olimpijskih iger

Baron Pierre de Coubertin, ki je l. 1886 obudil misel olimpijskih iger, bo obhajal letos svojo sedemdesetletnico

Samomor Lindberghove služkinje

V hiši gospe Morrow, vdove po pokojnem senatorju Morrowu, tustu prekomorskega letalca Lindbergha je izvršila samomor služkinja Violet Sharp.

Okoliščine njene prostovoljne smrti so zelo zagonetne. Pri policijski preiskavi v zadevi ugrabljenja Lindberghovega sina so detektivji zaslišali tudi Sharpovo, ki je prebila usodno noč v družbi moškega, čigar imena ni hotela izdati. Zato so že takoj od vsega početka sumili, da je Sharpova z roparji v zvezi. Policija jo je zaslišala večkrat, vendar vedno brez uspeha. Šele po daljšem izpraševanju in poizvedovanju se je detektivom posrečilo dognati, kdo je bil skrivnostni mož, katerega pravo ime je Sharpova tako trdovratno zamlajevala. Ugotovili so, da je to neki Ernest Brinkert. Ko so Sharpovi povedali, da so poznali njegovo ime, se je služkinja tako razburila, da je spila strup in kmalu nato umrla.

O tem, kdo je prav za prav bila Violet Sharp, tudi nima policija še polne jasnosti. Baje je angleškega rodu. Sumljivo pa je, da je štiri dni potem, ko je Lindbergh poslal roparjem zahtevanih 50.000 dolarjev odkupnine, odpotovala Violetina sestra Edita Sharp iz Amerike v Evropo. Ameriška policija je zdaj prosila angleško policijo, naj ji pomaga preiskovati vzroke, ki so dovedli do tega potovanja. Da pa dvomi policija celo v resničnost tega sleda, dokazuje dejstvo, da so detektivji te dni aretirali 20 letnega Roberta Burnsa, ki je bil takisto v prijateljskih odnosih Violet Sharpove in šofera Brinkerta, ki je baje tudi v zvezi z družbo, ki je Lindberghu izdala denar.

Spominjajte se slepih!

ANEKDOTA

Shakespeare je imel kot igralec za tovariša nekega Burbidgea, ki je predstavljal tudi Rikarda III. v znamenitem pisateljevem delu. Ta igralec si je pridobil naklonjenost neke dame, s katero je bil tudi pesnik v ožjih odnosih. Nekega dne je ta zvedel, da je dama povabila njegovega tekmeča k sebi na dom, in sicer bi se moral Burbidge javiti služabnici kot »Rikard III.«

Shakespeare je prišel pred njim. Ko je služabnica pozneje javila Rikarda III., mu je dal Shakespeare sporočiti tole:

»Poglejte v zgodovino. Viljem Črnač pride pred Rikardom III.«

KARIKATURA

De Valera,

predsednik irske republike, se po dolgem obotavljanju pogaja z angleško vlado

Pri obledeli sivorumenkasti barvi kože, motnih očeh, slabem počutku, zmanjšani delavni moči, duševni depresiji, težkih sanjah, želodčnih bolečinah, pritisku v glavi, namišljeni bolezni je pametno, da izpijete nekaj dni zapored vsako jutro na tešče kozareček naravnega »Franz Josefove« grenčice. V zdravniški praksi se »Franz Josef« voda zatorej posebno uporablja, ker naglo odstrani vzroke mnogih pojavov bolezni. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Homunkulus

V tretjem stoletju pred našim štetjem je živel v grškem mestu Pampolisu učenec čudak Zozimos, ki je bil pristaša Platonove filozofije in je napisal 28 že davno izginulih knjig, v katerih se je bavil predvsem s kemičnimi in fizikalnimi lastnostmi kovin. Pri tem je prišel do zaključka, da ima vsaka kovina, kakor človek, dušo in telo, ki se spreminjata pri kemični spremembi te kovine. Z zimos je hotel s tem bržkone samo simbolično označiti kemična in fizikalna dogajanja, njegovi učenci pa so vzeli stvar dobesedno in so govorili o »srebrnem človeku«, o »železni živali«, o »zlatih človečkih« itd. Poznejši alkimisti so baš na podlagi tega nauka označevali kovine večinoma z majhno živalsko ali človeško podobo.

Ni čudno, da se je z razvojem te misli končno pojavilo tudi mnenje, da bi bilo mogoče s posebnim mešanjem kovin v retorti izdelati tudi pravega človeka, homunkula. Ta ideja je dobila svoj zaključek v neki knjigi genialnega zdravnika in osovratelja moderne zdravniške vede Teofrasta Paracelza, ki je navedel celo recept, kako se iz kemičnih snovi izdeluje homunkulus. Paracelzus pa je bil norčav človek. V najbolj resne znanstvene razprave je čestokrat vpeljal vsakovrstne potegavščine za nezrele možgane. Sem spada gotovo tudi ta njegov recept. Nozreli alkimistični možgani pa ga niso razumeli in so se potem še stoletja trudili, da po njegovih navodilih ustvarijo umetnega človeka v retorti. Kakor beremo to tudi v Goethejevem »Faustu«.

Michel Zévaco:

Pardaillanov sin

Zgodovinski roman.

Z zamolklim renčanjem v glasu je nadaljeval:

»Dve leti sem zalezaval Myrthido in njenega varovančka. Skrbno je pazila nanj, to moram priznati. A sovraštvo, vidite, je še vse bolj močno, trdovratno in vztrajno od ljubezni ali prijateljstva. Po dveh letih se mi je vendar že ponudila prilika, ki sem prežal nanjo... Favstin sin mi je padel v roke.«

Saëtta je udaril v rezek grohot. Očividno je v duhu videl samega sebe, kako je odnesel nedolžno žrtev, ki jo je bil obsodil v odkup za hčer. Ko je nadaljeval, je bil njegov glas tako mrzel in izraz sovraštva v njegovem obličju tako besen, da je še trdo Leonorino srce vztrepetalo:

»Ali me razumete? Kakor hitro sem bil zvedel, da ima Favsta otroka, se je porodila v mojih možganih dobra misel. Rekel sem si: Favsta je umorila mojo hčer, zato umorim jaz njenega sina. Umorim ga takisto, kakor je ona umorila Paolino; poginiti mora na krvavem odru od rablieve roke!«

Zleknil se je v naslanjaču, priprl oči in zamišljeno zamrmral.

»Sanjaril sem, kako pripravim Favsto, da bo morala prisostvovati usmrčenju svojega sina, kakor sem jaz prisostvoval usmrčenju svojega otroka. Ali, vraga; kje je bila Favsta? In razen tega... Človek se mora zadovoljiti s tem, kar ima. Morda jo poiščem kasneje, da ji sporočim dobro novice.«

Stresel se je, kakor da bi se hotel otepsti nezaželenih misli, in

66

strmo pogledal Leonori v oči:

»Tega Favstinega sinu, signora, sem vzgojil s skoraj tolikšno ljubeznijo, kakor svojo Paolino, čeprav ne popolnoma na isti način. Skrbil sem imel z njim, da vam ne morem povedati koliko. Nekatero noč nisem spal! Kakor ljubeča mati sem bedel ob njegovem zglavju, kadar je bil bolan... Ali verjamete, da sem nekočkrat prižgal zaobljubne sveče in na kolenih molil za njegovo ozdravljenje? Bog mi je bil to radost dolžan. Razumel me je in me uslišal... Danes je Favstinemu sinu dvajset let. Krepak dečko je in se ne boji niti samega vraga!«

V tem trenutku je dobilo njegovo lice zlovoljen izraz in z nekakšnim obžalovanjem je nadaljeval:

»Tako popoln sicer ni, kakor bi človek želel, in to me jezi. Že majhen se je namreč pogosto upiral nazorom, ki sem mu jih skušal vcepiti. Pravkar ste rekli, da je dobrega plemena. To je čista resnica, signora, a te dobre lastnosti ima bolj po očetu kakor po materi. Nu, kaj hočete, prizadejal sem si, kakor sem vedel in znal, in moja krivda ni, če nisem dosegel boljših uspehov. Tak, kakršen je: ropar, morilec za denar, upornik zoper vsako oblast razen zoper svojo lastno voljo, pokoren samo svojim lastnim nagibom, v večnih bojih z javno stražo, je zrel za vešala, krvnik lahko seže po njem, ne da bi mu storil krivico — in jaz sem se trdno nadejal, da mu pade minulo noč v roke.«

»In zato si snoči obvestil velikega profosa?«

»Da, signora!«

»Kar je snoči izpodletelo, se utegne drugič posrečiti,« je rekla Leonora in mu pogledala v obraz.

Saëtta je zmajal z glavo, rekoč:

»Ne, signora, Jehan ni izmed tistih, ki gredo dvakrat zaporedoma v isto past. Se to je čudno, da smo ga enkrat spravili vanjo.«

Leonora je zlovoljno skomignila z ramenj.

»Da,« je hladno rekel Saëtta, »vem, da vam je kralj na poti. A potrpite, signora, vaš posel je samo odložen. Če bi bil jaz tako prepričan o svojem bližnjem maščevanju, kakor ste vi lahko prepričan o tem, da se vam ne bo več dolgo treba spotikati ob kralja...«

»Kaj hočeš reči? je živahno vprašala Leonora. »Ali si mar kaj izvedel?«

»Ne, signora, ničesar nisem izvedel. A če verjamem temu, kar šepčejo z desne in leve, so kraljevi dnevi šteti. Obsojen je. Kdo ga je obsodil in zakaj in kako, ne ve nihče ali vsaj nihče ne pove. Prepričani so pa vsi, da Henrik Barvarski ne bo več dolgo živel.«

»Resnica je,« je s strahotno mirnostjo pritrdila Leonora. »Na dvoru vsi tako šepčejo. Kralj sam govori pri vsaki priliki o svoji bližnji smrti.«

»Vidite! A naj bo tako ali tako, pomagal sem vam v tej reči in sem vam pripravljen pomagati tudi v bodoče, ako bo treba. In čujte, pravkar mi prihaja na um — ali še niste slišali, kaj je prerokoval neki astrolog? Prerokoval je, da bo kralj umrl pri prvi veliki slavnosti, ki jo priredi!«

»Ali res verjameš vsem tem astrološkim in čarodejskim čenčam? je vprašala Leonora z nekam preveč močnim poudarkom, da se ne bi bil zdel prisiljen.

»Kaj jim ne bi verjel, Christo santo! Ali jim vi ne verjamete, signora? je z odkritosrčnim začudenjem vzkliknil Saëtta.

»Nič preveč.«

»To ni prav, signora,« je resnobno dejal Saëtta. »Kralj jim verjame. Tolikanj verjame, da se prav zaradi tega že dolgo brani odrediti kronanje kraljice Marije, svoje soproge. Prepričan je, da ga ne bo preživel.«

RAZPRODAJA

finega ljutomerskega in haloškega vina

od Din 3,50 naprej se bo vršila v petek, dne 17. t. m. dopoldne na glavnem koldvoru iz vagona na rampi poleg Ranzingerja in v skladišču, Ljubljana, Wolfova ulica 4, dvorišč.

7526

Zahvala

Ker mi v svoji neizmerni boli ni bilo mogoče pregledati vsega častnega spremstva in darovalcev vencev in cvetja ter bi mi bilo težko, da bi katerega prezrla, naj zadostuje vsem skupaj moja in mojih sinov Francita in Ekieta ter sorodstva najsrčnejša zahvala.

Bila sem globoko ginjena v prepričanju, da je vsak posameznik pravilno ocenil blago srce mojega nenadomestljivega pokojnika, kar nam je v veliko uteho.

Globoko žalujoča soproga

Ljudmila Detter in ostali.

7526

STONE MALGAJ

družba z o. z., stavbeni pohištveni pleskar in ličar, sobo in črkoškar, LJUBLJANA.

KOLODVORSKA UL. 6.

Predno oddate soboslikarska, pleskarska dela, zahtevajte našo ponudbo. Najmodernejši soboslikarski vzorci so vedno na razpolago. Solidna in točna izvršitev z večletno garancijo.

172

Najhitreje strokovnjaško garderobo kemično sčisti,

renovira, pošlje, brzo obrne, modernizira, tudi samo zlika Wallat Ekspress, Šmartinska 24. Sprejemnici Sv. Petra 51, klobučar Pajk, in Florijanska 12, trafika. Kemično čiščenje 55 Din, obračanje z moderniziranjem pa 280 Din. — Pišite, pošljemo iskati.

7525

IVAN WOSTNER

MOSTE, Zaloška cesta 21

splošno kleparstvo, inštalacija hišnih vodo-vodov, strelodvodov, bakrenih in drugih kotlov za štedilnike itd. z najboljšo izvršitvijo, po možnosti najnižjih cenah.

7385

Najfinejše surovo maslo

Tafelbutter

kilogram po 25 Din dobavlja od 4 kg naprej v vsaki množini

7326

Franc Kolleritsch

v Apačah pri Gornji Radgoni.

Javljamo žalostno vest, da nas je zapustil naš bivši dolgoletni član in vedno dober dobitnik, gospod

Jakob Dermota

industrijalec in posestnik

Moža zelo blagega značaja in vsestransko odprtih rok za naše potrebe ohranimo v najboljšem spominu.

Železniki, 13. junija 1932.

Prostovoljno gasilno društvo

7523

Globoko potrti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubi sin oziroma brat

ANTON MILAVEC

trgovec in posestnik

v nedeljo popoldne nenadoma preminul.

Pogreb blagega pokojnika bo v torek, dne 14. junija ob pol 6. uri popoldne iz hiše žalosti na pokopališče v Cerknici.

Dolenja vas pri Cerknici, dne 12. junija 1932.

FRANJA MILAVEC, mati — MIMI, ALBIN, MIRO, MILAN, sestra in bratje.

7519

Vsemogočni Bog je poklical k sebi našega očeta, starega očeta, strica, asta, brata in soproga, gospoda

JAKOBA PETERNELA

bivšega dolgoletnega župana, hotelirja in posestnika

Umrli je dne 12. junija ob 15. uri v 75. letu starosti po daljši in mučni bolezni, previden z zakramenti svete vere.

Pogreb blagopokojnika bo v torek, dne 14. junija ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti hotela Europa na Bledu na blejsko farno pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 15. junija ob 8. uri v župni cerkvi na Bledu.

Bled, Zagreb, Beograd, Skopje, Nevesinje, dne 12. junija 1932.

Rodbine: PETERNEL, KENDA, BRATINA, FLORJANCIČ.

7515

STEKLARSKA ZADRUGA ZA DRAVSKO BANOVINO javlja pre-tužno vest, da je preminul dne 12. t. m. njen odbornik in bivši podpredsednik, gospod

Robert Kolmann

veletržec

Pogreb se bo vršil v torek, dne 14. t. m. ob 16. uri izpred hiše žalosti, Mestni trg štev. 7.

Blagopokojnemu, ki si je pridobil s svojim nesebičnim delom v prid steklarstvu nevenljivih zaslug, ohranimo časten spomin.

V Ljubljani, dne 13. junija 1932.

7527

Načelnik: JULIJ KLEIN.

Sporočamo tužno vest, da je preminul naš dragi, nepozabni brat

Jakob Dermota

industrijalec in posestnik

ki ga 14. t. m. spremimo na njegovi poslednji poti.

Svojemu prvoborniku in mecenu ter dolgoletnemu članu trajno hval-ležni spomin in slava!

Železniki, dne 13. junija 1932.

7524

Sokol in Bralno društvo Železniki

Poslovodja

zmožen samostojno vo-diti večjo trgovino s pa-pirjem v mestu, se ta-kaj sprejme.

Ponudbe na oglasni ode-lek »Jutra« v Ljublja-ni pod značko: »Vesten poslovodja«.

7524

Brez posebnega obvestila

Mestni pogrebni zavod Maribor

Potrji neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorod-nikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog, oče oziroma brat, gospod

Boruta Pavel

stavbni polir

v nedejo, dne 12. junija 1932 ob 21. uri po kratki bo-lezni, previden s tolažili sv. vere, v 48. letu svoje dobe, boguvdano preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v torek, dne 14. junija 1932 ob 16.30 uri iz mestne mrtvašnice na magdalensko pokopališče.

Sv. maša zadušnica bo darovana dne 15. junija 1932 ob 7. uri v župni cerkvi pri sv. Magdalen.

Maribor — Ljubljana, dne 13. junija 1932.

Boruta Josipa, soproga — Boruta Emil, sin — Er-na Boruta, Ana Boruta, Josipa Boruta, hčerke.

